

С А Д Р Ж А Ј

УВОД 3

СУБЈЕКТИ СИСТЕМА БЕЗБЈЕДНОСТИ 5

Конвенционални субјекти система безбједности 7

Неконвенционални субјекти система безбједности 7

Суплементарни субјекти система безбједности 8

ПРИНЦИПИ ОРГАНИЗОВАЊА ДЈЕЛАТНОСТИ

СЛУЖБИ БЕЗБЈЕДНОСТИ.....11

1. Појам оперативне дјелатности.....11

2. Територијални принцип.....13

3. Линијски принцип.....14

4. Објектни принцип15

ЗАКЉУЧАК.....18

ЛИТЕРАТУРА.....21

I УВОД

Безбједност можемо тумачити као једну од основних људских потреба, као једно универзално добро на које сви имају право. Безбједност је основна функција сваке државе, с обзиром да без одговарајућег нивоа безбједности не можемо говорити о демократској владавини, нити о стабилности друштва у цјелини, што значи да безбједност представља један од фундаменталних предуслова за егзистирање друштвене заједнице. Историјски посматрано сва друштва су пролазила и данас у свом развоју перманентно пролазе кроз разне политичке, економске и војно-безбједносне сукобе, који по свом начину испољавања, интензитету и последицама у значајној мјери утичу на све већу заостреност у тој области. Вријеме у којем живимо испуњено је веома наглашеним напетостима, у том процесу, долази до конфликта, безбједносне турбуленције, сукоба и опасности са примјеном силе и разних облика насиља, који доводе у питање основе хуманизма. Дакле, држава без развијене демократије је у перманентном политичко-безбједносном искушењу и нестабилности, посебно ако знамо да је "цивилизација крхка ствар", и уколико се пође путем изазова успостављеном поретку, нужно доводи до безбједносних импликација. Према томе, безбједност је услов, потреба и циљ сваке друштвене заједнице. Без одговарајућег нивоа безбједности нема ни индивидуалних слобода грађана. У том смислу, можемо слободно рећи да безбједност има функцију служења. Међутим, ни у једном друштву се не може остварити максимална безбједност, нити апсолутна слобода.

Сходно претходно наведеном, свака држава засебно образује свој (национални) обавјештајно-безбједносни систем, а с циљем очувања правног поретка и сигурности грађана, као и сигурности саме државе.

Обавјештајно-безбједносни систем мора бити строго деполитизован и деидеализован, али то често и није баш тако, што је случај и у Босни и Херцеговини. Такво стање у службама безбједности је вјероватно производ ратних дешавања на овим просторима, као и производ турбулентних транзиционих промјена које су нам наметнуте од стране европских и свјетских моћника. Међутим овдје нећемо говорити о предностима и недостатцима

обавјештајно– безбједносних агенција и посебних безбједносних агенција, него ћемо посебну пажњу посветити дескрипцији истих. Односно говорићемо о њиховој надлежности, организацији, опремљености, функцији, итд... Такође ријечи ће бити и о субјектима система безбједности као што су конвенционални, неконвенционали и суплементарни.

II СУБЈЕКТИ СИСТЕМА БЕЗБЈЕДНОСТИ

У свакодневном животу често се срећемо са терминима обавјештајна служба, државна безбједност, сигурносне агенције, агенти безбедносних структура, итд. Мора се признати да је само мали број људи квалитетно обавјештен и упознат са правим активностима поменутих организација и људи који обављају те послове.

...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com